Број: С1 З У 033891 19 У
Сарајево, 13.5.2021. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вијећу за управне спорове састављеном од судија Давора Жилића као предсједника вијећа, Љиљане Лаловић и Жељке Крмек као чланова вијећа, уз судјеловање Слађане Анђелић као записничара, у управном спору тужиоца Penny Plus д.о.о. Сарајево, Игманска бб, Вогошћа, против рјешења број: ЈН2-01-07-1-2133-10/19 од 18.9.2019. године, туженог Канцеларије за разматрање жалби БиХ, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 13.5.2021. године, донио је сљедећу:

П Р Е С У Д У

Тужба се уважава, оспорено рјешење туженог број: ЈН2-01-07-1-2133-10/19 од 18.9.2019. године поништава и предмет враћа туженом органу на поновно рјешавање.

Обавезује се тужени да тужиоцу надокнади трошкове управног спора у износу од 100,00КМ у року од 15 дана од дана достављања пресуде.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним рјешењем туженог број: ЈН2-01-07-1-2133-10/19 од 18.9.2019. године одбијена је као неоснована тужиочева жалба изјављена против одлуке о избору најповољнијег понуђача, број: 06-14-19555-6/19 од 19.8.2019. године, уговорног органа Министарство за борачка питања Кантона Сарајево, Сарајево у поступку јавне набавке транспорт и испорука грађевинског материјала за припаднике борачке популације Кантона Сарајево за 2019. годину.

Тужилац је благовремено поднио тужбу за покретање управног спора у којој наводи да је тужени погрешно закључио да је понуђач „Сенигор" доставио захтјевани списак запосленика овјерен од одговарајуће пореске испоставе, односно Завода ПИО/МИО, те указује

да је овјерена само задња страница, а не и остале које чине цјелину. Надаље наводи да је управо тај понуђач за Анекс 3, 4 и 5 користио факсимил умјесто власторучног потписа, те да се не ради о валидном доказу да је овлаштено лице понуђача слободном вољом преузело права и обавезе у правном промету. Указује да постоји разлика у цијени између прворангираног понуђача и тужиоца која износи више од 20%, те да је задовољен критериј из члана 66. ЗЈН, а да је наведени жалбени навод тужени образложио на начин да је тужилац доставио неприродно високу цијену. Коначно је предложио да се тужба уважи, оспорено рјешење поништи и предмет врати туженом на поновни поступак.

У одговору на тужбу тужени је предложио да се тужба одбије, остајући код разлога побијаног акта.

Суд је испитао законитост побијаног рјешења у границама одредбе члана 35. Закона о управним споровима БиХ („Службени гласник БиХ", број 19/02 до 74/10), па је одлучио као у изреци из сљедећих разлога:

Из стања списа произлази да је уговорни орган, Министарство за борачка питања Кантона Сарајево, покренуо поступак јавне набавке: транспорт и испорука грађевинског материјала за припаднике борачке популације Кантона Сарајево за 2019. годину, за који је обавјештење о набавци број: 920-1-1-14-3-28/19 од 22.5.2019. године објављено на порталу јавних набавки, те је након проведеног поступка дана 19.8.2019. године донио одлуку број: 06-14-19555-6/19 којом је као најповољнијег понуђача изабрао „Сенигор" д.о.о. Сарајево. Тужилац је против наведене одлуке изјавио жалбу коју је тужени оспореним рјешењем одбио као неосновану. Тужени је овако одлучио, како то произлази из образложења оспореног рјешења, јер је закључио да је изабрани понуђач доставио понуду у складу са ТД, те да није понудио неприродно ниску цијену, закључујући да је тужилац понудио неприродно вискоу цијену.

Оспорено рјешење туженог није правилно.

Закон о јавним набавкама („Службени гласник БиХ"; број 39/14) је посебан материјално-правни пропис којим се на посебан начин успоставља систем јавних набавки у БиХ, права, дужности и одговорности учесника у поступку и поступак контроле јавних набавки ради осигурања најефикаснијег кориштења јавних средстава, омогућавањем активне и правична конкуренција међу потенцијалним добављачима уз остваривање једнаког третмана, недискриминације и транспарентности. Ова основна начела морају бити водиља при свакој радњи коју учини уговорни орган као добављач, а на страни потенцијалних добављача је обавеза да у цјелости поштују постављене увјете које су објављене у јавном позиву. Стога је овај

закон мјеродаван и у питању утврђивања правог стања ствари, изјашњавања о свим чињеницама и околностима, оцјене доказа, права на правна средства и судску заштиту. Одредбом члана 66. став 1. Закона о јавним набавкама прописано је да, ако уговорни орган оцијени да је понуђена цијена неприродно ниска, може писмено од понуђача захтијевати да образложи понуђену цијену. Ако понуђач уговорном органу не понуди основано образложење, које може, између осталог, садржавати и поређење с цијенама на тржишту, уговорни орган ће одбацити понуду. Надаље, одредбом члана 17. став 7. Упутства за припрему модела стандардне тендерске докуметације и понуда („Службени гласник БиХ", број 90/14) прописано је да уговорни орган обавезно од понуђача тражи објашњење цијене понуде коју сматра неприродно ниском ако су испуњени сљедећи услови: а)цијена понуде је за више од 50% нижа од просјечне цијене преосталих прихватљивих понуда, уколико су примљене најмање три прихватљиве понуде, или б)цијена понуде је за више од 20% нижа од цијене другорангиране прихватљиве понуде.

Погрешно је у поступку тужени, разматрајући основаност жалбе, утврдио да уговорни орган није био дужан тражити појашњење неприродно ниске цијене. Увидом у спис предмета утврђено да уговорни орган није од изабраног понуђача тражио објашњење понуде, иако се ради о понуди која је за више од 20% нижа од цијене другорангиране прихватљиве понуде. Наиме, цитирана одредба члана 17. став 7. обавезује уговорни орган да у наведеним ситуацијама тражи појашњење понуде.

Истовремено, тужилац неосновано указује да је изабрани понуђач за Анекс 3, 4 и 5 користио факсимил умјесто власторучног потписа, те да се не ради о валидном доказу. Наиме, чланом 58. став 1. тачка г) Закона о јавним набавкама прописано је да свака понуда обавезно садржи потпис подносиоца понуде или овлаштеног лица на основу пуномоћи која у том случају мора бити приложена у оригиналу или овјереној копији. Увидом у понуду изабраног понуђача утврђено је да је доставио пуномоћ коју је директор привредног друштва „Сенигор" д.о.о. Сарајево, дао лицу које је запослено у том друштву, да може заступати друштво у поступку јавне набавке, те потписати понуду и сву потребну документацију. Надаље, увидом у Анекс 3, 4 и 5 утврђено је да понуда, осим факсимила директора друштва, садржи и потпис опуномоћеног лица, а што наведени тужбени приговор чини неоснованим, с обзиром да је испуњен захтјев прописан цитираним чланом ЗЈН.

Тужбене приговоре којима се указује да је да је овјерена само задња страница, а не и остале које чине цјелину списка запосленика, ово вијеће није могло испитати, с обзиром да се у спису, односно достављеној копији понуде понуђача „Сенигор" д.о.о. Сарајево налазе само прва и трећа страна од укупно четири које чине наведени списак.

На основу изложеног овај суд је примјеном одредби члана 37. став 2. у вези са чланом 34. став 2. Закона о управним споровима БиХ, одлучио као у диспозитиву пресуде. У поновном поступку тужени орган ће имати у виду истакнуте приговоре суда и отклонити уочене недостатке, правилно и потпуно утврдити чињенично стање, након чега ће донијети правилну и закониту одлуку.

Тужилац је тужбом потраживао трошкове поступка, и то таксе на тужбу. Како је тужилац успио у овом управном спору, припада му право на накнаду трошкова у износу од 100,00 КМ, на име таксе на тужбу, у складу са чланом 6. у вези са чланом 22. Тарифа број 3. тачка 1. Закона о судским таксама у поступку пред Судом БиХ („Службени гласник БиХ", број: 39/03).

ЗАПИСНИЧАР
Слађана Анђелић

ПРЕДСЈЕДНИК ВИЈЕЋА
С У Д И Ј А

Давор Жилић